Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
MACIEJA SZPUNARJA,
predstavljeni 8. decembra 2016 [1]

Zadeva C-421/15 P

Yoshida Metal Industry Co. Ltd
proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

„Pritožba — Znamka Evropske unije — Uredba (ES) št. 207/2009 — Razlog za zavrnitev ali izbris registracije — Znaki, sestavljeni izključno iz oblike blaga, ki je nujna za doseg tehničnega učinka — Člen 7(1)(e)(ii) — Preučitev razloga za zavrnitev ali izbris registracije za cel sklop blaga ali storitev — Člen 52(3) — Obrazložitev odločbe odbora za pritožbe pri EUIPO — Splošna obrazložitev za vse zadevno blago ali storitve — Nov razlog v fazi pritožbe — Nedopustnost“

Uvod

1. Družba Yoshida Metal Industry Co. Ltd (v nadaljevanju: Yoshida) s to pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 21. maja 2015, Yoshida Metal Industry/EUIPO [2], s katero je to sodišče zavrnilo njeni tožbi za razglasitev ničnosti odločb prvega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) v zvezi s postopkoma za razglasitev ničnosti znamk, ki sta potekala med družbami Pi-Design AG, Bodum France in Bodum Logistics A/S (v nadaljevanju: skupaj: Pi-Design in drugi) na eni strani ter družbo Yoshida na drugi strani [3].

2. Z izpodbijano sodbo, izdano po vrnitvi zadeve v ponovno odločanje po razveljavitvi, [4] je bila potrjena ničnost obeh figurativnih znamk, ki ju je registrirala družba Yoshida.

3. Družba Yoshida z novo pritožbo poleg vprašanja, ali je Splošno sodišče ravnalo v skladu s sodbo, izdano na podlagi prve pritožbe, izpostavlja še dodatni vidik v zvezi z obstojem razloga za razglasitev ničnosti za vse zadevne proizvode ter v zvezi z zadostnostjo obrazložitve spornih odločb in izpodbijane sodbe v zvezi s tem. [5]

1 — Jezik izvirnika: francoščina.

2 — T-331/10 RENV in T-416/10 RENV, neobjavljena, EU:T:2015:302, v nadaljevanju: izpodbijana sodba.

3 — Odločbi prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 20. maja 2010 (zadevi R 1235/2008-1 in R 1237/2008-1, v nadaljevanju: sporni odločbi).

4 — Sodba z dne 6. marca 2014, Pi-Design in drugi/Yoshida Metal Industry (od C-337/12 P do C-340/12 P, neobjavljena, EU:C:2014:129).

5 — Naj pripomnim, da se na podobno problematiko nanaša še ena pritožba v obravnavi (glej zadevo UUNT/Unibail Management, C-513/14, ki je trenutno v obravnavi pred Sodiščem).

Pravni okvir

4. Člen 7(1)(e)(ii) Uredbe (ES) št. 207/2009[6] določa, da se kot blagovna znamka ne registrirajo znaki, sestavljeni izključno iz „oblike blaga, ki je nujna za doseg tehničnega učinka“.

5. Člen 52(1)(a) te uredbe določa, da se blagovna znamka Evropske unije razglasi za ničnо na podlagi zahteve, če je bila blagovna znamka registrirana v nasprotju z določbami člena 7.

6. Člen 52(3) Uredbe št. 207/2009 določa:

„Če razlog za ničnost zadeva le nekatero blago ali storitve, za katere je registrirana blagovna znamka [Evropske unije], se blagovna znamka razglasi za ničnо le za to blago ali storitve.“

Dejansko stanje

7. Dejansko stanje, kot izhaja iz točk od 1 do 15 izpodbijane sodbe, je mogoče povzeti, kot sledi.

8. Družba Yoshida je 3. in 5. novembra 1999 pri EUIPO prijavila registracijo dveh znamk, sestavljenih iz spodaj upodobljenih figurativnih znakov:

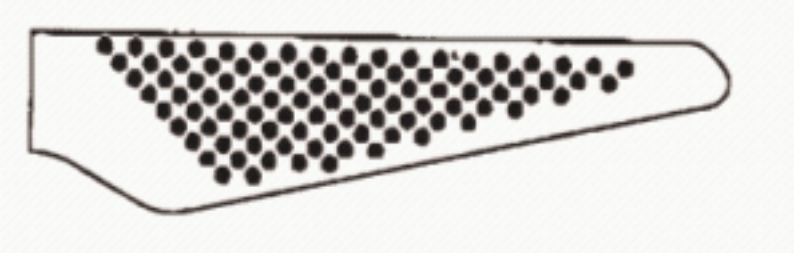

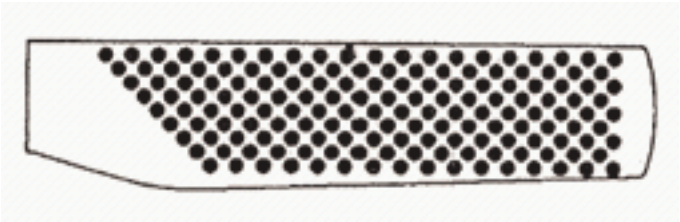

9. Proizvodi, za katere sta bili vloženi prijavi za registracijo, spadajo v razreda 8 in 21 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in ustrezajo temu opisu:

— razred 8: „jedilni pribor, škarje, noži, vilice, žlice, brusi, oselniki, pripomočki za brušenje rezil, klešče za ribje kosti“;

— razred 21: „gospodinjski ali kuhinjski pripomočki in posode (niti iz žlahtnih kovin niti prevlečeni z žlahtnimi kovinami), mešalniki, lopatice za kuhinjo, stojala za nože, lopatke za serviranje kolačev, servirne lopatke za torto“.

10. Zadevni znamki sta bili registrirani 25. septembra 2002 in 16. aprila 2003.

6 — Uredba Sveta z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2009, L 78, str. 1). Ugotavljam, da se v obravnavani zadevi uporabljajo materialnopravne določbe Uredbe št. 207/2009, saj je bil pravni okvir zadeve določen na datum sprejetja odločbe odbora za pritožbe pri EUIPO. Vsekakor pa je besedilo člena 7(1)(e)(ii) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146) in člena 51(3) te uredbe (ki se ujema s členom 52(3) Uredbe št. 207/2009) v bistvu enako.

11. Družba Pi-Design in drugi so 10. julija 2007 vložili zahteve za ugotovitev ničnosti zadevnih znamk iz razloga, navedenega v členu 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 40/94.

12. Oddelek za izbris pri EUIPO je z odločbama z dne 15. in 21. julija 2008 ti zahtevi zavrnil.

13. Prvi odbor za pritožbe pri EUIPO je s spornima odločbama, v katerih je odločil o pritožbi družbe Pi-Design in drugih, razveljavil odločbi oddelka za izbris in razglasil ničnost znamk na podlagi člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009.

Postopki pred Splošnim sodiščem in Sodiščem ter izpodbijana sodba

14. Družba Yoshida je 12. avgusta in 15. septembra 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbi za razglasitev ničnosti spornih odločb, pri čemer je navajala en sam tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009.

15. Splošno sodišče je s sodbama z dne 8. maja 2012, Yoshida Metal Industry/UUNT – Pi-Design in drugi (Površina trikotne oblike s črnimi pikami)[7] in Yoshida Metal Industry/UUNT – Pi-Design in drugi (Površina s trikotnimi pikami)[8] (v nadaljevanju: sodbi z dne 8. maja 2012), temu tožbenemu razlogu in tema tožbama ugodilo.

16. Sodišče je s sodbo z dne 6. marca 2014,[9] s katero je odločilo o pritožbi družbe Pi-Design in drugih, ti sodbi razveljavilo z obrazložitvijo, da je bil kršen isti člen 7(1)(e)(ii), in zadevi vrnilo Splošnemu sodišču v ponovno odločanje.

17. Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi, v kateri je ponovno odločalo o zadevi, edini tožbeni razlog, ki se je nanašal na kršitev člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009, in tožbo v celoti zavrnilo ter odločilo, da družba Yoshida nosi stroške postopkov na obeh stopnjah.

Predlogi strank

18. Družba Yoshida s pritožbo predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe in spornih odločb, in sicer:

— primarno, v celoti ali

— podredno, v delu, v katerem je z njima razglašena ničnost njenih znamk za „bruse in oselnike“ (razred 8) ter za „gospodinjske ali kuhinjske pripomočke in posode (niti iz žlahtnih kovin niti prevlečene z žlahtnimi kovinami) in stojala za nože“ (razred 21)

in naložitev plačila stroškov EUIPO ter družbi Pi-Design in drugim.

19. EUIPO ter družba Pi-Design in drugi predlagajo, naj se pritožba zavrne, družba Yoshida pa naj nosi stroške.

Analiza

20. Pritožnica v utemeljitev pritožbi navaja dva razloga, in sicer, prvič, kršitev člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009 in, drugič, kršitev člena 52(3) te uredbe.

7 — T-331/10, neobjavljena, EU:T:2012:220.

8 — T-416/10, neobjavljena, EU:T:2012:222.

9 — Sodba z dne 6. marca 2014, Pi-Design in drugi/Yoshida Metal Industry (od C-337/12 P do C-340/12 P, neobjavljena, EU:C:2014:129).

21. Na željo Sodišča bom analiziral le drugi pritožbeni razlog.

Drugi pritožbeni razlog: kršitev člena 52(3) Uredbe št. 207/2009

22. Ta pritožbeni razlog je naveden v podporo podrednima predlogoma družbe Yoshida, s katerima ta predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe in spornih odločb v delu, v katerem je z njimi ugotovljena ničnost njenih znamk za nekatere zadevne proizvode, in sicer za „bruse in oselnike“ ter za „gospodinjske ali kuhinjske pripomočke in posode […] in stojala za nože“. Ta pritožbeni razlog je sestavljen iz dveh delov.

Prvi del

23. S prvim delom družba Yoshida trdi, da je Splošno sodišče s tem, da ni preučilo, ali razlog za ničnost, naveden v obravnavani zadevi, obstaja za vse blago, na katero se nanašata sporni znamki, kršilo člen 52(3) Uredbe št. 207/2009.

24. Naj opozorim, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso vprašanje, ali za znamko velja eden od razlogov za zavrnitev ali ničnost, določenih v členu 7 Uredbe št. 207/2009, preučiti konkretno glede na zadevno blago ali storitve.[10] Poleg tega člen 52(3) Uredbe št. 207/2009 določa, da se blagovna znamka, če razlog za ničnost zadeva le nekatero blago ali storitve, razglasi za nično le za to blago ali storitve.[11]

25. Iz tega izhaja, prvič, da se mora preučitev razlogov za ničnost, ki jo opravi EUIPO, nanašati na vsako blago ali storitev, na katere se nanaša znamka. Drugič, odločba, s katero EUIPO uporabi tak razlog, mora biti načeloma obrazložena za vsako navedeno blago ali storitev.[12]

26. V obravnavani zadevi ni sporno, da je v spornih odločbah ugotovljen obstoj razloga za ničnost iz člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009 za vse blago, na katero se nanašata zadevni znamki.

27. Poleg tega ugotavljam, da družba Yoshida na prvi stopnji ni uveljavljala tožbenega razloga v zvezi s tem, da je odbor za pritožbe kršil člen 52(3) Uredbe št. 207/2009, niti tožbenega razloga v zvezi z nezadostno obrazložitvijo spornih odločb v zvezi s tem vidikom.

28. Zato je treba pritožbeni razlog, ki ga navaja družba Yoshida, razumeti kot očitek Splošnemu sodišču, da ni – po uradni dolžnosti – obravnavalo tega, da odbor za pritožbe pri EUIPO domnevno ni preučil razloga za ničnost v zvezi z vsem zadevnim blagom in da svojih odločb s tega vidika ni pravno zadostno obrazložil.

29. Treba je preučiti, ali je tak pritožbeni razlog, s katerim se Splošnemu sodišču v bistvu očita, da tožbenega razloga ni preizkusilo po uradni dolžnosti, v fazi pritožbe dopusten.

10 — Sodba z dne 9. septembra 2010, UUNT/Borco-Marken-Import Matthiesen (C-265/09 P, EU:C:2010:508, točka 35 in navedena sodna praksa).

11 — Analogno določbo vsebuje člen 13 Direktive 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL 2008, L 299, str. 25) (prej člen 13 Prve direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 92)).

12 — Glej v tem smislu v zvezi s členom 13 Direktive 89/104 sodbo z dne 15. februarja 2007, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, točka 34), v zvezi z Uredbo št. 207/2009 pa sklep z dne 18. marca 2010, CFCMCEE/UUNT (C-282/09 P, EU:C:2010:153, točke od 37 do 41).

– Dopustnost

30. Naj pripomnim, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da ni odločilo o tožbenem razlogu, ki mu ni bil predložen. [13]

31. Pri uporabi tega načela nastanejo težave v primeru tožbenih razlogov, ki jih je treba preučiti po uradni dolžnosti.

32. Lahko bi trdili, da sodišče na prvi stopnji, če tožbeni razlog lahko preizkusi – ali ga celo mora preizkusiti – po uradni dolžnosti, pa tega ne stori, napačno uporabi pravo, kar lahko Sodišče sankcionira v okviru pritožbe. S tem pristopom je mogoče pojasniti, zakaj Sodišče včasih sprejme preučitev takega razloga v fazi pritožbe. [14]

33. Vendar iz pojasnila v bolj nedavni sodni praksi izhaja, da pritožbeni razlog, ki se nanaša na to, da Splošno sodišče ni po uradni dolžnosti preverilo obrazložitve odločbe, katere razveljavitev se predlaga pred njim, ni dopusten, če se nanaša na vidike, ki niso bili navedeni pred Splošnim sodiščem.

34. Sodišče je namreč kot nedopusten zavrglo pritožbeni razlog, ki se je nanašal na to, da Splošno sodišče ni sankcioniralo nezadostne obrazložitve te odločbe v zvezi z vidiki, ki jih pritožnica ni izrecno navedla v tožbi pred Splošnim sodiščem. [15]

35. Menim, da je ta omejitev, ki se uporablja za pritožbene razloge, v celoti utemeljena z načeli pritožbenega postopka pred Sodiščem. Pristojnost Sodišča v okviru pritožbe je namreč načeloma omejena na presojo pravne odločitve glede razlogov, ki so bili predmet razprave na prvi stopnji. [16] Za preučitev utemeljenosti izpodbijanih presoj je treba nujno preveriti zadostnost obrazložitve odločbe, katere razveljavitev se predlaga pred Splošnim sodiščem. Vendar bi bilo pretirano od navedenega sodišča zahtevati, da po uradni dolžnosti opravi nadzor nad obrazložitvijo te odločbe glede vidikov, ki niso bili navedeni pred njim. [17]

36. Iz tega izhaja, da pritožbeni razlog, ki se nanaša na to, da Splošno sodišče ni po uradni dolžnosti sankcioniralo kršitve obveznosti obrazložitve s strani organa, ki je avtor akta, v zvezi z vidiki, ki niso bili izrecno navedeni pred Splošnim sodiščem, v fazi pritožbe ni dopusten.

37. Menim, da se ta pristop uporablja tudi v sporih v zvezi z znamkami.

38. Konkretneje, glede vprašanja, kako sta EUIPO in Splošno sodišče uporabila člen 52(3) Uredbe št. 207/2009, se pritožba ne more nanašati na vprašanje, ali je odločba odbora za pritožbe dovolj obrazložena v zvezi z delom blaga ali storitev, če pritožnica tega vidika ni izrecno navedla pred Splošnim sodiščem.

39. V zvezi s tem ne zadostuje, da je pritožnica na splošno izpodbijala uporabo razloga za zavrnitev ali ničnost za vse zadevno blago ali storitve. Da se lahko sklicuje na neuporabo takega razloga samo za del tega blaga ali storitev, mora to izrecno navesti v postopku pred Splošnim sodiščem.

13 — Glej v tem smislu zlasti sodbi z dne 8. decembra 2011, Chalkor/Komisija (C-386/10 P, EU:C:2011:815, točka 70), in z dne 22. oktobra 2015, AC-Treuhand/Komisija (C-194/14 P, EU:C:2015:717, točka 55).

14 — Glej sklep z dne 9. februarja 2012, Deutsche Bahn/UUNT (C-45/11 P, neobjavljen, EU:C:2012:69, točka 61), in sodbo z dne 19. junija 2014, FLS Plast/Komisija (C-243/12 P, EU:C:2014:2006, točka 48), v katerih je Sodišče odločilo, da Splošno sodišče upravičeno ni po uradni dolžnosti preizkusilo tožbenega razloga, ki se je nanašal na nezadostno obrazložitev odločbe, katere razveljavitev je bila predlagana pred njim.

15 — Sodbi z dne 26. novembra 2013, Gascogne Sack Deutschland/Komisija (C-40/12 P, EU:C:2013:768, točke od 46 do 55 in od 61 do 64), in z dne 17. septembra 2015, Total/Komisija (C-597/13 P, EU:C:2015:613, točki 21 in 22).

16 — Sodba z dne 26. novembra 2013, Gascogne Sack Deutschland/Komisija (C-40/12 P, EU:C:2013:768, točka 52). Glej tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca N. Wahla v zadevi Total/Komisija (C-597/13 P, EU:C:2015:207, točke od 118 do 128).

17 — Glej sklepne predloge generalnega pravobranilca N. Wahla v zadevi Total/Komisija (C-597/13 P, EU:C:2015:207, točke od 118 do 128).

40. To rešitev je mogoče izpeljati iz naše sodne prakse. Sodišče je namreč že odločilo, da bi morala pritožnica – če je v odločbi EUIPO nedvoumno navedeno, da se razlog za zavrnitev nanaša na vse zadevno blago – v tožbi pred Splošnim sodiščem, ki se nanaša na razveljavitev te odločbe, opredeliti tisto blago, za katero po njenem mnenju ni bilo mogoče uporabiti tega razloga za zavrnitev, ali izpodbijati to, da vse zadevno blago tvori homogeno kategorijo. [18]

41. V obravnavani zadevi je družba Yoshida v okviru tožbe pred Splošnim sodiščem izpodbijala zgolj uporabo razloga za ničnost na splošno in ni posebej navedla njegove uporabe za določen del zadevnega blaga, in sicer za „bruse in oselnike“, „gospodinjske ali kuhinjske pripomočke in posode“ ter „stojala za nože“.

42. Zato družba Yoshida v fazi pritožbe Splošnemu sodišču ne more očitati, da ni preučilo tega vidika po uradni dolžnosti niti da ni sankcioniralo domnevne neobrazložitve spornih odločb v zvezi s tem.

43. Menim, da bi bilo drugače, če bi obstoj razloga za ničnost za to blago prvič ugotovilo Splošno sodišče, ne pa odbor za pritožbe. [19] V tem primeru bi bilo namreč mogoče v fazi pritožbe veljavno zatrjevati nezadostno obrazložitev sodbe Splošnega sodišča z vidika člena 52(3) Uredbe št. 207/2009. [20]

44. Vendar to v obravnavani zadevi ne drži, saj je Splošno sodišče zgolj potrdilo odločbi odbora za pritožbe pri EUIPO, s katerima je bila ugotovljena ničnost znamk družbe Yoshida za vse zadevno blago.

45. Torej je prvi del tega pritožbenega razloga po mojem mnenju nedopusten.

– Podredna vsebinska preučitev

46. Tudi če bi Sodišče menilo, da je ta del drugega pritožbenega razloga dopusten, menim, da je vsekakor neutemeljen.

47. Najprej bi rad poudaril, da mora biti v skladu z ustaljeno sodno prakso iz obrazložitve jasno in nedvoumno razvidno sklepanje institucije, ki je akt izdala, da se lahko zadevne osebe seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko pristojno sodišče izvaja nadzor. Ne zahteva pa se, da so v obrazložitvi navedene vse upoštevne dejanske in pravne okoliščine, saj je treba vprašanje, ali je obrazložitev zadostna, presojati ne le glede na besedilo akta, ampak tudi glede na okoliščine in celoto pravnih pravil, ki urejajo zadevno področje. [21]

48. Sodišče je že odločilo, da mora pristojni organ, kadar zavrne registracijo znamke, v svoji odločbi navesti sklep, do katerega je prišel za vsakega od zadevnih proizvodov in storitev. Toda kadar se za kategorijo ali skupino proizvodov ali storitev navaja enak razlog za zavrnitev ali ničnost, se lahko pristojni organ omeji zgolj na splošno obrazložitev za vse zadevne proizvode ali storitve. [22]

49. Pristojnemu organu na področju znamk je ta možnost podeljena ob upoštevanju dejstva, da se zahteve za registracijo pogosto nanašajo na številne proizvode ali storitve. [23]

18 — Sklep z dne 11. decembra 2014, FTI Touristik/UUNT (C-253/14 P, neobjavljen, EU:C:2014:2445, točka 49). Naj pripomnim, da je pritožnica v tej zadevi pred Splošnim sodiščem izpodbijala uporabo razloga za zavrnitev za del blaga in storitev, vendar te trditve ni dovolj razvila. Zato zadevni pritožbeni razlog ni bil zavržen kot nedopusten, ampak je bil zavrnjen kot očitno neutemeljen.

19 — Naj pripomnim, da je Splošno sodišče na podlagi člena 65(3) Uredbe št. 207/2009 pristojno za spremembo odločbe odbora za pritožbe pri EUIPO.

20 — Glej za tak položaj v okviru preizkusa razloga v zvezi z zavrnitvijo sodbo z dne 17. oktobra 2013, Isdin/Bial-Portela (C-597/12 P, EU:C:2013:672, točki 28 in 29).

21 — Sodba z dne 21. oktobra 2004, KWS Saat/UUNT (C-447/02 P, EU:C:2004:649, točka 65).

22 — Sodba z dne 15. februarja 2007, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, točka 38).

23 — Sklepni predlogi generalne pravobranilke E. Sharpston v zadevi BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2006:450, točki 42 in 43).

50. Sodišče je enak pristop zavzelo v zvezi s preučitvijo razlogov za zavrnitev ali ničnost, ki jih navede EUIPO. [24]

51. Da ne bi prišlo do posega v pravico do učinkovitega sodnega nadzora, možnost splošne obrazložitve za vse zadevno blago ali storitve zajema le blago ali storitve, ki so medsebojno zadosti neposredno in konkretno povezani, in sicer toliko, da tvorijo dovolj homogeno kategorijo ali skupino blaga ali storitev. [25]

52. Menim, da je ta pogoj v obravnavani zadevi popolnoma izpolnjen.

53. Ugotavljam, da so vsi proizvodi, na katere se nanašata izpodbijani znamki, in sicer „jedilni pribor, škarje, noži, vilice, žlice, brusi, oselniki, pripomočki za brušenje rezil, klešče za ribje kosti“ ter „gospodinjski ali kuhinjski pripomočki in posode (niti iz žlahtnih kovin niti prevlečeni z žlahtnimi kovinami), mešalniki, lopatice za kuhinjo, stojala za nože, lopatke za serviranje kolačev, servirne lopatke za torto“, kuhinjski pripomočki. [26]

54. Menim, da to blago za namene preučitve navedenega razloga za ničnost tvori dovolj homogeno skupino.

55. Iz obrazložitve spornih odločb [27] namreč izhaja, da izpodbijana znaka predstavljata ročaje blaga, za katero je bila vložena prijava za registracijo. To sklepanje temelji na predpostavki, da ima lahko vse zadevno blago, tj. različni kuhinjski pripomočki, ročaj.

56. Menim, da je odbor za pritožbe tako pravno zadostno navedel razloge, iz katerih obstaja povezava med zadevnimi proizvodi, ki utemeljuje skupno preučitev. Obrazložitev spornih odločb, ki je sicer redkobesedna, je dosledna in družbi Yoshida omogoča razumevanje sklepanje odbora za pritožbe pri EUIPO glede na vse zadevne proizvode, Splošnemu sodišču pa nadzor nad tem sklepanjem.

57. Treba je razlikovati med vprašanjem obrazložitve in vprašanjem utemeljenosti navedenih odločb. [28] Obveznosti obrazložitve je zadoščeno, ker iz jasne in dosledne obrazložitve teh odločb izhaja, da je odbor za pritožbe menil, da vsi zadevni proizvodi zaradi skupne značilnosti tvorijo homogeno skupino. Vprašanje, ali je odbor za pritožbe – kot trdi pritožnica – neupravičeno menil, da imajo vsi ti proizvodi skupno značilnost, se nanaša na utemeljenost navedenih odločb.

58. V zvezi s tem družba Yoshida s trditvijo, da nekateri zadevni proizvodi nimajo ročaja, dejansko izpodbija utemeljenost sklepanja odbora za pritožbe v zvezi z novim vidikom, ki pred Splošnim sodiščem ni bil naveden in ki poleg tega zadeva element dejanskega stanja. Torej ta trditev v fazi pritožbe ni dopustna.

24 — Glej sklepe z dne 6. februarja 2009, MPDV Mikrolab/UUNT (C-17/08 P, neobjavljen, EU:C:2009:64, točka 34); z dne 9. decembra 2009, Prana Haus/UUNT (C-494/08 P, neobjavljen, EU:C:2009:759, točka 46); z dne 18. marca 2010, CFCMCEE/UUNT (C-282/09 P, EU:C:2010:153, točki 37 in 38); z dne 21. marca 2012, Fidelio/UUNT (C-87/11 P, neobjavljen, EU:C:2012:154, točka 43); sodbo z dne 17. oktobra 2013, Isdin/Bial-Portela (C-597/12 P, EU:C:2013:672, točka 27), in obsežno sodno prakso Splošnega sodišča, zlasti sodbi z dne 27. aprila 2016, Niagara Bottling/EUIPO (NIAGARA) (T-89/15, neobjavljena, EU:T:2016:244, točka 31), in z dne 12. maja 2016, Zuffa/EUIPO (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP) (T-590/14, neobjavljena, EU:T:2016:295, točka 26).

25 — Glej v tem smislu sodbo z dne 15. februarja 2007, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, točka 36), in sklep z dne 18. marca 2010, CFCMCEE/UUNT (C-282/09 P, EU:C:2010:153, točka 40), in obsežno sodno prakso Splošnega sodišča, zlasti sodbi z dne 2. aprila 2009, Zuffa/UUNT (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP) (T-118/06, EU:T:2009:100, točka 28), in z dne 16. oktobra 2014, Larrañaga Otaño/UUNT (GRAPHENE) (T-458/13, EU:T:2014:891, točka 26).

26 — Dejstvo, da se proizvodi uvrščajo v dva različna razreda, tj. razreda 8 in 21, ki ga izpostavlja družba Yoshida v pritožbi, ni upoštevno, saj je klasifikacija na podlagi Nicejskega aranžmaja izdelana za izključno upravne namene.

27 — Glej točke 30, od 34 do 36 in 40 spornih odločb.

28 — Glej sodbo z dne 2. aprila 1998, Komisija/Sytraval in Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, točka 67).

59. Vsekakor ta trditev ni prepričljivo razvita. Prvič, kar zadeva „bruse“ ali „gospodinjske ali kuhinjske pripomočke in posode“, ki zajemajo kozice ali lonce, družba Yoshida ne pojasnjuje, zakaj ti proizvodi ne bi mogli imeti ročaja.

60. Drugič, kar zadeva „oselnike“ in „stojala za nože“, EUIPO upravičeno navaja, da so to proizvodi, ki se ne uporabljajo samostojno v odnosu do rokovanja z brusi in noži, ter torej za namene preučitve razlogov za zavrnitev ali ničnost ne morejo tvoriti ločene kategorije ali skupine proizvodov. Nazadnje, tudi če bi „stojala za nože“ lahko obravnavali kot skupino proizvodov, ločeno od skupine „nožev“, bi bila vsekakor potrebna skupna rešitev. [29]

61. Iz vseh teh razlogov menim, da je prvi del drugega pritožbenega razloga nedopusten ali pa vsekakor neutemeljen.

Drugi del pritožbenega razloga

62. Družba Yoshida trdi, da sklepanja Splošnega sodišča ni mogoče uporabiti za nekatere zadevne proizvode, in sicer tiste brez ročaja.

63. Opozarjam, da je treba nadzor nad tem, ali je Splošno sodišče izpolnilo obveznost obrazložitve, ločiti od vsebinske zakonitosti izpodbijane sodbe. [30] Čeprav se v obravnavani zadevi družba Yoshida sklicuje na nepravilnost pri sklepanju izpodbijane sodbe, v resnici izpodbija utemeljenost dejanskih ugotovitev Splošnega sodišča, ki pa so izključene iz nadzora v fazi pritožbe. [31]

64. Zato menim, da je drugi del tega pritožbenega razloga prav tako nedopusten.

Predlog

65. Glede na navedeno Sodišču predlagam, naj drugi pritožbeni razlog zavrže kot nedopusten ali naj ga vsekakor delno zavrže kot nedopusten, delno pa zavrne kot neutemeljen.

29 — Splošno sodišče je že večkrat odločilo, da lahko odbor za pritožbe za kategoriji proizvodov – če se zahteva njuna skupna uporaba ali je mogoče tako uporabo vsaj predpostaviti zaradi njunih bistvenih značilnosti – sprejme skupno rešitev. Glej sodbi z dne 2. decembra 2008, Ford Motor/UUNT (FUN) (T-67/07, EU:T:2008:542, točka 44), in z dne 8. septembra 2010, Wilfer/UUNT (Upodobitev glave kitare) (T-458/08, neobjavljena, EU:T:2010:358, točka 66).

30 — Glej v tem smislu sodbo z dne 2. aprila 1998, Komisija/Sytraval in Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, točka 67), in sklepne predloge generalnega pravobranilca P. Légerja v zadevi Belgija/Komisija (C-197/99 P, EU:C:2001:658, točki 39 in 40).

31 — Sodišče je že ugotovilo nedopustnost pritožbenega razloga, ki se je nanašal na to, da kategorija zadevnih proizvodov in storitev, upoštevanih za preizkus absolutnega razloga za zavrnitev, ni bila homogena kategorija. Glej sklep z dne 7. julija 2011, MPDV Mikrolab/UUNT (C-536/10 P, neobjavljen, EU:C:2011:469, točki 34 in 38).